

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku „B...” S.A. w W.
przy uczestnictwie Prokuratora Prokuratury Okręgowej [...] w W.
o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt XXIII Ga [...] /17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy „B...” sp. z o.o. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt XXIII Ga [...]/17 Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Zatem nie w każdej sprawie, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. W judykaturze Sądu Najwyższego, odwołującej się do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, jeszcze w okresie obowiązywania kasacji zostało utrwalone stanowisko, że ograniczenie dostępności i dopuszczalności kasacji nie jest sprzeczne z Konstytucją RP, ani z wiążącymi Polskę postanowieniami konwencji międzynarodowych (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001, III CZP 49/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 53).

Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147).

Skarżący w skardze kasacyjnej zarzucił naruszenie prawa materialnego wskutek nieuwzględnienia w analizie prawnej art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Brak zastosowania zawartej w tym przepisie normy prawnej skutkował - zdaniem wnioskodawcy - uznaniem przez Sąd, iż z uwagi na niedostosowanie (brak podwyższenia) kapitału akcyjnego do wysokości określonej przepisami, czyli do kwoty 100 000 zł (art. 308 § 1 k.s.h.), niezasadnym jest dokonanie przerejestrowania spółki z Rejestru Handlowego B do Krajowego Rejestru Sądowego, a tymczasem powołany art. 9 ust. 3, wprowadza ograniczenie zdolności prawnej podmiotu, w tym m.in. zdolności do uczestniczenia w obrocie gospodarczym, co uniemożliwia dokonywanie czynności prawnych mających na celu podwyższenie kapitału zakładowego, a więc dostosowanie go do wymagań kodeksowych.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została jednak spełniona.

Według ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej oraz innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 21 czerwca 2016 r., V CSK 21/16, nie publ., z dnia 15 czerwca 2016 r., V CSK 4/16, nie publ.).

Istotnego zagadnienia prawnego skarżący upatrywał w konieczności wyjaśnienia wzajemnej zależności pomiędzy treścią przepisów dotyczących warunków formalnych, jakie powinna spełnić spółka kapitałowa ubiegająca się o przerejestrowanie z Rejestru Handlowego B do Krajowego Rejestru Sądowego oraz badania spełnienia tych warunków przez sąd rejestrowy, a treścią art. 9 ust. 3 przepisów wprowadzających ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym.

W stanie faktycznym tej sprawy sformułowane przez skarżącego zagadnienie nie spełnia kryteriów istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu

podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przede wszystkim bowiem wnioskodawca nie uwzględnia przepisu art. 9b ust. 1 przepisów wprowadzających ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, który stanowi, że w ramach wniosku o przerejestrowanie do Krajowego Rejestru Sądowego, sąd rejestrowy, poza zakresem określonym w art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, w odniesieniu do spółki kapitałowej, bada prawidłowość zwołania zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia oraz powołania składów osobowych organów tych spółek, prawidłowość nabycia lub objęcia udziałów albo akcji, a w szczególności spełnienie wymogów dotyczących rejestracji i umarzania niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

Odwołanie do przepisu art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, oznacza, że sąd rejestrowy rozpoznając wniosek o przerejestrowanie nie mógł pominąć art. 308 k.s.h. w zw. z art. 624 § 2 k.sh. i art. 612 k.s.h. odnośnie do wymogów minimalnej wysokości kapitału zakładowego spółki akcyjnej. Na przeszkodzie nie stoi powołany przez skarżącego art. 9 ust. 3 przepisów wprowadzających ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, zgodnie z którym, do czasu rejestracji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 r., do odpisów, wyciągów, zaświadczeń oraz skutków prawnych wpisów stosuje się przepisy obowiązujące do dnia wejścia w życie, wyłącznie w zakresie niezbędnym do tej rejestracji oraz do dochodzenia lub zaspokojenia roszczeń wobec podmiotów wpisanych do dotychczasowego rejestru. Przepis ten nie określa, ani nie ogranicza kognicji sądu rejestrowego w postępowaniu o przerejestrowanie spółki kapitałowej z Rejestru Handlowego do Krajowego Rejestru Sądowego. Należy bowiem rozróżniać kwestię zdolności sądowej spółki kapitałowej nieprzerejestrowanej do Krajowego Rejestru Sądowego i zakresu tej zdolności od prawnej możliwości podejmowania - przez organ uchwałodawczy takiej spółki - stosownych uchwał, pozwalających na przerejestrowanie spółki i dostosowanie jej do wymogów obowiązujących przepisów. Możliwość podejmowania uchwał przez walne zgromadzenie przed przerejestrowaniem wynika z art. 9b ust. 1-3 cyt. ustawy (a także z art. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym), a wnioskodawczyni

do wniosku o przerejestrowanie nie dołączyła uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw

ał